

KATAJAMÄKI – LINNOITUKSEN MÄKI

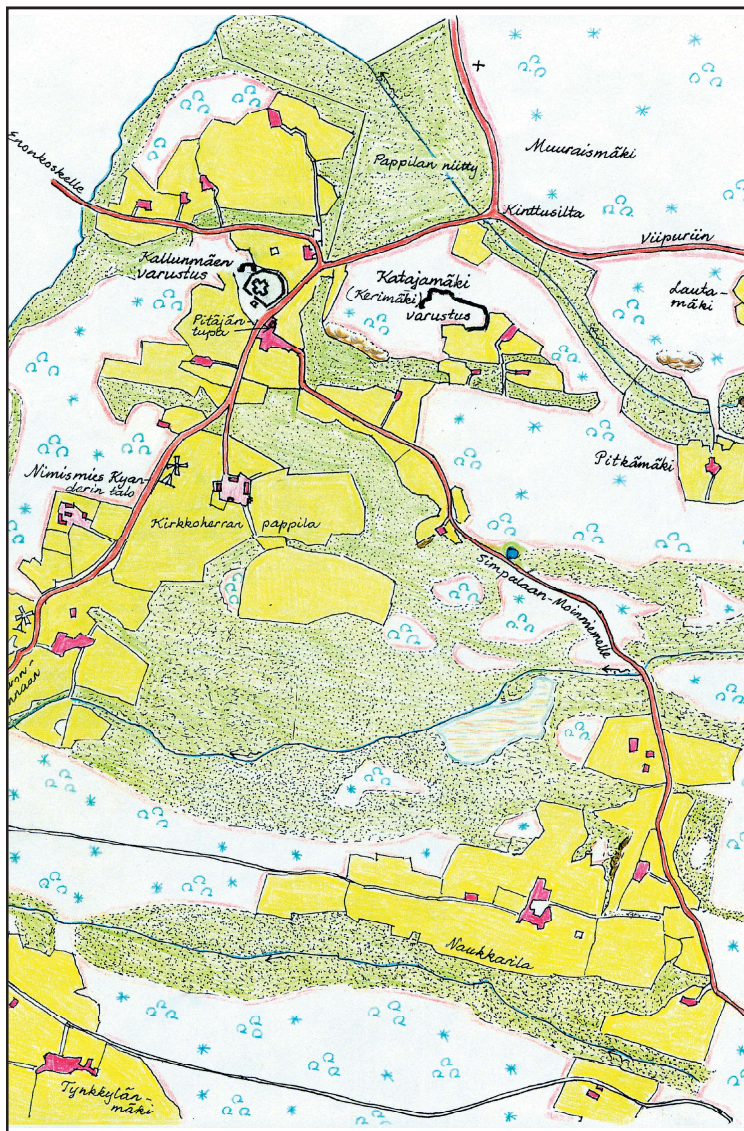
18

Katajamäki – the hill of the fortress

Kerimäenkylässä ei ole nykyisin Kerimäki-nimistä mäkeä, mutta Kerimäki-niminen maa-alue mainitaan jo 1560-luvulla laaditussa maakirjassa. Isojakoasiakirjojen mukaan Kerimäki-niminen kaskimetsä sijaitsi Katajamäen rinteellä. Kun Katajamäkikin esiintyy paikannimenä jo 1560-luvulla, on Katajamäen alkuperäinen nimi ollut todennäköisimmin Kerimäki.

Kerimäen ensimmäistäkään kirkkoa ei rakennettu Katajamäelle vaan Kallunmäelle, vaikka piru oli tarinoiden mukaan puuttunut kirkon rakentamiseen ja käskenyt rakentaa kirkon Kallunmäen sijasta Kerimäelle eli Katajamäelle. Linnoitusmäeksi Katajamäki muuttui, kun Viipuriin johtanut maantie jäi Venäjän alueelle Turun rauhassa 1743. Varsinkin Kustaan sodan (1788-1790) jälkeen venäläiset linnoittivat Viipurintien varsia, siis myös Katajamäkeä, Kallunmäkeä, Koivumäkeä ja Muurahaismäkeä Kerimäen vanhassa kirkonkylässä.

Katajamäen varustus on seuraavantyyppinen: Katajamäen päällä on noin metrin korkuinen, mutta selvästi ympäröivästä maastosta erottuva noin 60 metrin pituinen maavalli, jossa oli tuliaseamat 3-4 kanuunalle. Alun perin maavalli kiersi lähes koko mäen ympäri. Katajamäen ja Kallunmäen puolustusvarustuksilta venäläiset pystyivät helposti valvomaan Savonlinnasta Viipuriin johtanutta maantietä. Katajamäen ja Kallunmäen puolustusvarustusten käyttöä sotilaallisiin tarkoituksiin suunniteltiin vielä vuoden 1918 sodan alkuvaiheessa sekä 1939-1944.

Nowadays there isn't a hill called Kerimäki in the village of Kerimäki. However, a piece of land called Kerimäki is mentioned in the public register of land, dating all the way back to the 1560s. According to the documents of the general parcelling out of land, a burn-beaten forest called Kerimäki was situated by the side of the hill of Katajamäki. Since Katajamäki has been mentioned as a place-name as early as in the 1560s, it is very likely that the original name of Katajamäki has been Kerimäki.

Surprisingly, the first church in Kerimäki was not built on the hill of Katajamäki but on the hill of Kallunmäki. According to legend, however, the devil had interfered in the building of the church and ordered the church to be built on Kerimäki, i.e. Katajamäki, instead of on Kallunmäki. Katajamäki became the hill of the fortress when the road to Vyborg remained on the Russian side of the border in the treaty of Turku in 1743. Particularly, after the war between 1788 and 1790 the Russians fortified the sides of the road to Vyborg, including the hills of Katajamäki, Kallunmäki, Koivumäki and Muurahaismäki in the old parish of Kerimäki.

The fortification at Katajamäki is the following: On top of the hill of Katajamäki there is an embankment that clearly stands out from the surrounding terrain. It is about a metre high and 60 metres long and there are firing stations for 3-4 cannons. Originally, the embankment stretched almost around the hill. The Russians were able to guard the road from Savonlinna to Vyborg from the defensive fortifications on the hills of Katajamäki and Kallunmäki. At the beginning of the war in 1918 and during the years of 1939 and 1944 it was planned to use the defensive fortifications on the hills of Katajamäki and Kallunmäki for military purposes.